Р Е Ш Е Н И Е
№ 45949

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **10973** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Д. Т., чрез адв. С. П., срещу Решение № 3088 от 13.08.2026 г. по НАХД № 6142/2026 г. на Софийски районен съд (СРС), 134 състав. С него е потвърден Електронен фиш серия К № 11576133/2025 г. на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касаторката за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, е наложена глоба от 25,56 евро. Присъдени са и 66,61 евро юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Касаторката оспорва решението поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Поддържа, че при различни ограничения за централните и локалните платна СРС не е установил по кое платно се е движил автомобилът и дали е бил в зоната на действие на знак В26 със стойност 80 км/ч. Сочи, че метрологичната годност на уреда не доказва приложимия скоростен режим, а общото заключение за доказаност на нарушението замества необходимия анализ и прехвърля доказателствената тежест върху санкционираното лице. В становището от 08.10.2026 г. доразвива тези доводи и се позовава на съдебна практика.

Прави искане за отмяна на решението и електронния фиш, евентуално – връщане на делото за ново разглеждане. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София-град, XIX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и доказателствата и извърши проверка по чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Районният съд е приел, че на 10.10.2025 г. в 00:03 ч. в [населено място], на Околовръстен път до № 39, в посока от [улица]към [улица], автомобил „М. А. ГТ 63 С Е Пърформанс“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Д-Текс България“ ЕООД, се е движил със скорост 96 км/ч, засечена с CORDON M2 № MD1196. След приспадане на допустимата грешка е зачетена скорост 93 км/ч при разрешени със знак В26 80 км/ч. За превишението от 13 км/ч е издаден процесният фиш на П. Т. като законен представител на дружеството.
За да го потвърди, СРС е приел, че фишът съдържа необходимите реквизити, уредът е годен, а редът за използването му е спазен. Намерил е за установени мястото и ограничението от 80 км/ч въз основа на документите за контрола и справката за организацията на движението. Отговорността на касаторката е обоснована с чл. 188, ал. 2 ЗДвП и неподаването на декларация за друг водач.
Решението е валидно и допустимо, но е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК във вр. с чл. 63в ЗАНН.
Съгласно чл. 14 и чл. 107 НПК във вр. с чл. 84 ЗАНН въззивният съд е длъжен да провери доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност и да отговори на съществените възражения. Общото им определяне като непротиворечиви не е достатъчно, когато съдържат несъответствия относно релевантни факти.
При проверката на оплакването за липса на доказателствен анализ се установява следното: в разпечатката от заснемането са отразени дата и час 10.10.2025 г., 00:03:27 ч. Протоколът за използване на АТСС обаче сочи начало на работа на 10.10.2025 г. в 23:30 ч. и край на 11.10.2025 г. в 01:30 ч. Така посоченият интервал не обхваща процесното измерване. Наличната встрани ръкописна бележка „09.10.25“ не е обсъдена и не позволява без допълнителна проверка да се определи действителният работен период. Ежедневната форма е с дата 10.10.2025 г., смяна от 18:00 до 02:00 ч. и контрол при № 39 от 23:19 до 01:21 ч., а приложената снимка съдържа означение 10.10.2025 г., 23:28 ч.
СРС не е съпоставил тези данни с часа на нарушението. Несъответствието е съществено, защото протоколът по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. удостоверява конкретното използване на мобилното АТСС. Съвпадението на номера на уреда и адреса на контрола не доказва само по себе си, че документите се отнасят до процесното заснемане. Извод за техническа грешка в датите не може да се основава на предположение.
Не е даден и конкретен отговор на възражението за действието на знак В26. Столична община изрично посочва, че не разполага със схема за № 39 и изпраща проект за участъка непосредствено преди него, като разграничава ограничения 80 км/ч за централните и 60 км/ч за локалните платна. Съдът не е обяснил как съотнася проекта към конкретното измерване. Посоченото в протокола отстояние от 450 метра и изображението на знак „80“ подлежат на съпоставка с мястото, посоката и времето на заснемането. По чл. 8 от наредбата измерването трябва да е след навлизане в зоната на ограничението. Метрологичната годност и въведената в уреда стойност „80“ не установяват самостоятелно това обстоятелство. Доказателствената тежест е върху наказващия орган.

За отстраняване на нарушението е необходимо ново съдебно следствие. На основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК решението следва да се отмени и делото да се върне на друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да изясни относимостта на протокола и приложенията му към заснемането на 10.10.2025 г. в 00:03:27 ч., като изиска документите за действителния работен период и оригиналните данни за изображението и при необходимост разпита съставителя на протокола. Следва да установи и обсъди мястото и посоката на измерването спрямо действащата сигнализация и да отговори на доводите на страните.
По разноските, включително направените пред касационната инстанция, следва да се произнесе районният съд съобразно чл. 226, ал. 3 АПК и крайния изход на спора.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3088 от 13.08.2026 г., постановено по НАХД № 6142/2026 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: